

DPN 5316

Title : राम हृदय स्तोत्र RĀMA HR DAYA STOTRA

Run. No. 6007

Cat. No.

Micro. No.

Subject *स्तुतः मन्त्र*

Religion : *✓* Hindu / Bauddha

Rama cult.

Language : *✓* Skt. / New. / Nep. / Skt. - New. / Maith. - New. / New. - Nep. /

Size in cms. *13 x 17*

Folios *12*

Lines (in a page) *11*

✓ Compl. / Incompl.

Chapt. / act / *verses 1-56 +3*

Author / translator *—*

Scribe / donor *—*

Date: NS / SS / VS / KS *—*

Ruler / place *—*

Script : New. / *✓* Dev. / Bhuj. / Ran. /

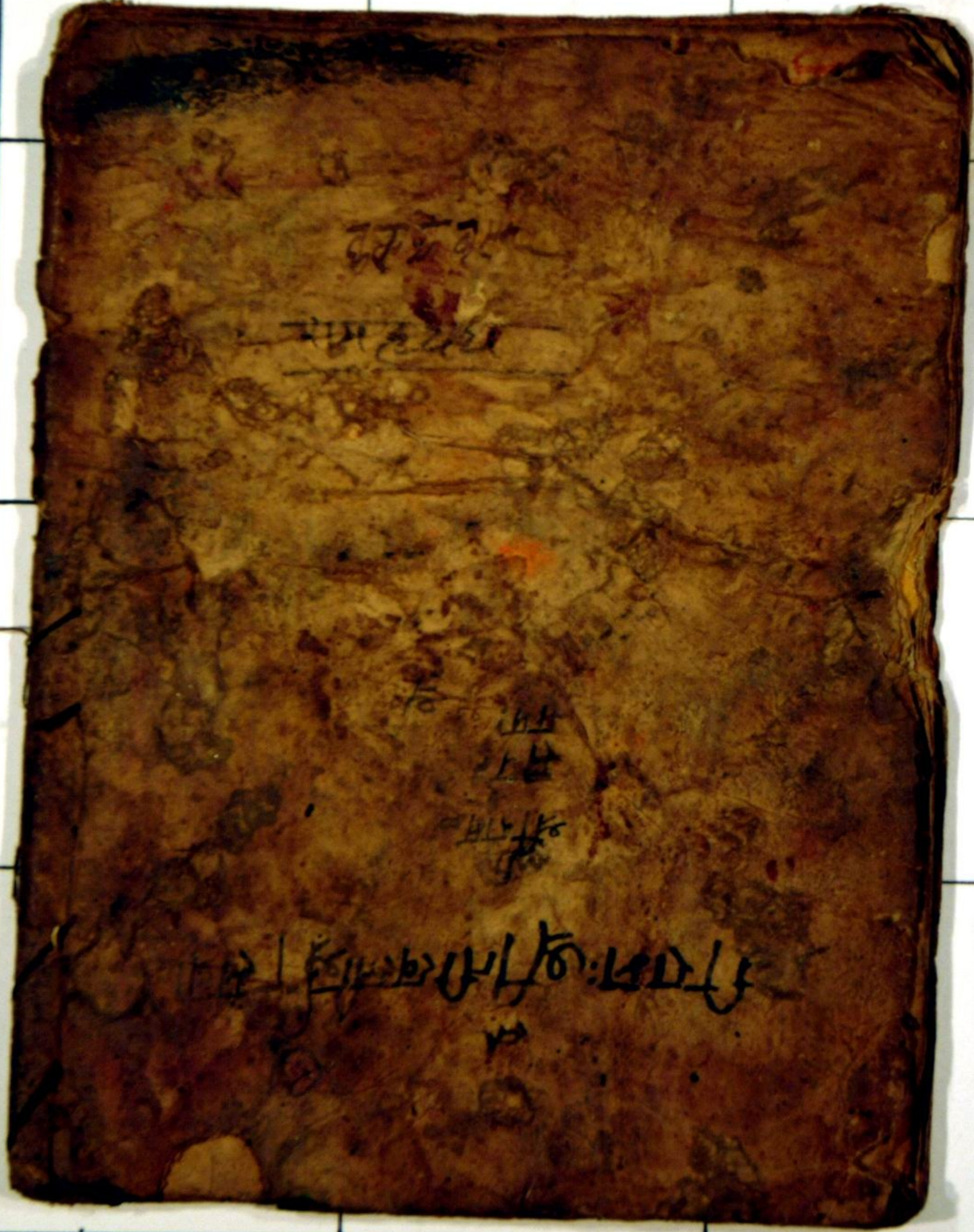
Illus. : *—*

Material : palmleaf / paper / thiyasaphu / *Booklet form of nepalese paper.*

Condition : *✓* fine / damaged by worms, rats, water / *Smoke*

Beginning, colophon, post-colophon :

Beg. श्री गणेशाय नमः ॥ ॥ श्री राम चन्द्राय नमः ॥ *अष्टमीभर वाणायोदेविजैः*
संप्रार्थनायै नमः सज्जातः पृथिवी तले रवि कुले माया मनुष्यो ~~व्य~~ व्य
Col. इति श्री ब्रह्माण्ड पुराणे उत्तर खण्डे श्रीमध्यात्म रामायणे उमामहेश्वर सम्बोध -

15

10

5

0

5

10

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ आराम
 चन्द्रायनमः॥ ॥ यष्ट्वीभरवा
 रगायदिविजेः संप्रार्थितश्चिन्म
 यः सञ्जातः पृथिवीतलेरविकुले
 मायामनुष्यो व्यय॥ निश्चक्रे हत
 राक्षसः पुनरगात् ब्रह्मत्वमाद्यः
 स्थिरां कीर्तिं पापहरां विधाय ज
 गतां तं जानकीं संभजे॥ १॥ वि
 श्वेन्द्रवस्थितिलयादिसुहेतुमेकं
 म्मायाश्रयं विगतमायमचिन्म
 मूर्तिम्॥ आनन्दसान्द्रममलंति

जवोधरूपं सीतापतिं विदिततत्त्व
 महं नमामि॥ २॥ पठंतिये नित्य
 मनन्यचेतसः शृण्वन्ति वा ध्यात्वा
 कसञ्जितं शुभम्॥ रामायणां स
 र्वपुराणां समतं निर्धूतपापा हरि
 मेव यंतिते॥ ३॥ अद्भ्योत्तरामा
 यणमेव नित्यं पठेद्यदाच्छेद्वव
 धमुक्तिम्॥ गवांसहस्रायुतको
 टिदानात्फलं लभेयं शृणुयात्त
 नित्यम्॥ ४॥ पुरारिगिरिं संभू
 ता श्रीरामाणां वसंगता॥ अद्भ्य

ॐ रामगंगेयं पुनाति भुवनत्रय
म् ॥ ५ ॥ कैलासाग्रे कदाचिद्वि
शतविमले मन्दिरे रत्नपट्टे संवि
ष्टं ध्याननिष्ठं विनयनमभयं से
वितं सिद्धसंघैः ॥ देवीवामां क
संस्थागिरिवरतनया पार्वतिभ
क्तिनम्रा प्राहेदं देवमीशं सकल
मलहं वाक्यमानन्दकंदम् ॥
६ ॥ नमोऽस्तुते देवजगन्निवास
सर्वात्मदत्तं परमेश्वरेशि ॥
पृच्छामि तत्त्वं पुरुषोत्तमस्य स

ना तनं त्वंच सनातनोसि ॥ ७ ॥ गो
प्यं यदभ्यंतमनन्यवाच्यं वदंति भ
क्तैः सुमहानुभावा ॥ तदप्यहो हं
तव देवभक्ता प्रियो शिमे त्वं वदय
तु पृष्टम् ॥ ८ ॥ ज्ञानं स विज्ञानं
मथानुभक्तिं वैराग्ययुक्तं च मि
तं विभास्वत् ॥ जानाम्यहं योषि
दपि त्वदुक्तं यथा तथा ब्रूहि तं
तियेन ॥ ९ ॥ पृच्छामि चान्यत्प
रमं रहस्यं तदेव चाग्रे वदवाग्नि
ज्य ॥ श्रीरामचन्द्रखिलतत्त्व

सारेभक्तिद्वानोभवतिप्रसिद्धा॥
 १०॥ भक्तिप्रसिद्धाभवमोक्षरागाय
 नान्यन्नतःसाधनमस्ति किंचित्॥
 तथापिहसंशयवन्धनमेविभेद
 मर्हस्यमलोक्तिभिस्तु॥११॥ व
 दंतिरामं परमेकमाद्यनिरस्तमा
 यागुरासंप्रवाहम्॥ भजंतिचाह
 निसमप्रमत्तापरंपदंयातितथै
 वसिद्धा॥१२॥ वदंति केचित्पर
 मोपिरामःस्वाविद्ययासंवृतमा
 त्मसंशम्॥ जानातिनात्मानम्

तःपरेण संबोधितो वेदपरात्मतत्त्वं
 १३॥ यदिस्मजानाति कुतो विलाप
 सिताकृतेतेनकृतं परेण॥ जाना
 तिनैवंयदिकेनसेव्यःसमोहिस्त
 वैरपिजीवजातेः॥१४॥ अत्रोत्तरं
 किंविदितंभवद्भिस्तद्ब्रुहिमेसंस
 यभोदेवाक्यम्॥१५॥ श्रीमेहादे
 वउवाच॥ धन्यासिभक्तासिपरा
 त्मतत्त्वंयज्ञातुमिच्छातवराम
 तत्त्वं॥ पुराणकेनाप्यभिबोदितोहं
 वक्तुंरहस्यं परमंनिगुहम्॥१६॥
 त्वयाद्यभक्तापरिनोदितोहंवक्षे
 नमकृत्यरघुत्तमत्ते॥ रामःपरात्

मा प्रकृतेरनादिरानन्दसकः पुरु
 षो ज्ञमोहि ॥१७॥ स्वमायया कृत
 मिदं हि सृष्टानभो वदंत वाहिरास्थि
 तोयः ॥ सर्वोत्तरस्थोऽपि निगूढः
 त्मा स्वमायया सृष्टमिदं विचरे ॥
 १८॥ जपन्ति नित्यं परितो भ्रमंति
 यत्संनिधौ बुभुक्षु कलौ हवुर्दि ॥
 एतन्मजानन्ति विमूढचित्ताः स्वा
 विद्यया संवृतमानमस्ते ॥१९॥
 स्वाज्ञानमप्यात्मनि मुञ्चवुद्धे स्वा
 रोपयन्ती ह निरस्तमाये ॥ संसार
 मेवानुसरन्ति ते वै पुत्रादिशक्त्या

श्रीश्री आद्यानां शास्त्रेभ्योऽयं
 पुरु कर्मयुक्ताः ॥२०॥ जानन्ति नै
 व हृदये स्थितं वै चामीकरं कंठग
 तं यथा ज्ञाः ॥ यथा प्रकाशो न तु वि
 द्यते रवौ जोतिस्वभावेऽपि मेस्वर
 तथा ॥२१॥ विशुद्धं विज्ञानघ
 नेरद्युतमेऽविद्या कथं स्यात्परतः प
 रात्मनि ॥ यथा हि चाक्षणा भ्रमता
 गृहादिकस्मिन् दृष्टेऽप्यसती व
 द्यते ॥२२॥ तथैव देहेन्द्रियक
 मुरात्मनः कृतं परैर्धस्य जनो वि
 मुह्यति ॥ नाहो नरात्रिः सवतुर्य

था भवेत्प्रकाशरूपाय भिचारतः
 क्वचित् ॥ २३ ॥ ज्ञानं तथा ज्ञानमिदं
 दयं ह्येतामेकं स्थित्तिथुद्ध
 विद्यते ॥ तस्मात्परा नन्दमयेषु
 तमे विज्ञानरूपे न हि विद्यते तमः
 अज्ञानसाक्षिणाय विन्दुलोचने
 मायाश्रयत्वा न हि मोहकारणा
 म् ॥ २४ ॥ अत्र ते कथयिष्यामि
 रहस्यमपि दुर्लभम् ॥ सीताराम
 मरुत्सुतु ॥ संन्यासं मोक्षसाधन
 म् ॥ २५ ॥ पुराणमायणो रामो रा

वणादेव कराटकम् ॥ हत्वा रणो
 रणारणाधी सपुत्रवलवाहनः
 म् ॥ २६ ॥ सीतया सह भुग्रीव
 लक्ष्मणोभ्यां समन्वितः ॥ अ
 यो ध्यामगमद्रामो हनुमत्सु
 मुखे हतः ॥ २७ ॥ अभिषिक्तः
 परिहृतो वशिष्ठो ये महात्मभिः
 ॥ सिंहासने समासीनः कोटि
 सूर्यसमप्रभः ॥ २८ ॥ दृष्ट्वा त
 दाहनुमन्तं प्राञ्जलिं पुरतस्थि
 तम् ॥ कृतकार्यं निराका

क्षमस्तानापेक्षं महामतिम् ॥ ३९ ॥
 रामशीतामुवाचे दंष्ट्रहितत्वं हनु
 मते ॥ निष्कलमयो यज्ञानमपा
 वं नो नित्यमभक्तिमान् ॥ ३९ ॥ न
 थेति जानकी प्राह तत्वं रामस्य
 निश्चितम् ॥ हनुमते प्रपन्नाय
 सीता लोकविमोहिनी ॥ ३९ ॥
 सीतोवाच ॥ रामं विद्धि परं ब्रह्म
 सच्चिदानन्दमद्वयम् ॥ सर्वपापि
 विनिर्मुक्तं सत्तामात्रमगोचरम्
 ॥ ३३ ॥ मां विद्धि मूलप्रकृतिं स

र्गस्थित्वं तकारिणीम् ॥ तस्य स
 निधिमात्रेण सृजामीदमतेन्द्रि
 ता ॥ ३४ ॥ तत्सान्निध्यान्मया श्रु
 तं तस्मिन् आरोप्यते बुधैः ॥ अयो
 ध्यानगरे जन्मरघुवंशेति निर्मु
 ले ॥ ३५ ॥ विश्वामित्रसहायत्वं
 मखसंरक्षणात्ततः ॥ अहेल्पाशा
 पशमनं चापभंगो महेसिनु ॥
 ३६ ॥ मत्पारिग्रहाण पश्चाद्वा
 र्गवस्य मदक्षय ॥ आयो ध्यान
 गरे वाशो मया द्वादशवार्षिकः

३७॥ दराडकाराय गमनं विराधव
 धस्वच॥ मायामारिचमरां
 मायासीताहतीस्तथा॥ ३८॥
 जरायुयोमोक्षलाभकबंधस्य
 तथैवच॥ शवर्यापूजनं पश्चात्
 सुग्रीवेण समागमः॥ ३९॥ बालि
 नश्च बधः पश्चात् सीतान्वेषणमे
 वच॥ सेतुबंधश्च जलधौ लंका
 याश्च निरोधनम्॥ ४०॥ रावणा
 स्सबंधो युद्धे स पुत्रस्य दुरात्मनः
 ॥ विभिषणो राज्यदानं पुष्पके

रामया सह॥ ४१॥ अयोध्याग
 मनं पश्चात् राज्ञे रामाभिषेचनम्
 ॥ स्वमादीनि कर्माणि मयेवा
 चरितान्यपि॥ ४२॥ आरोपयं
 रामे स्मिन्निर्विकारो रिवलात्म
 नि॥ रामो न गच्छति न तिष्ठति
 नानुशोचन्त्याकांक्षते त्यजति
 मोन करोति किंचित्॥ आन
 न्दमुर्तिरचलपरिणामहिनो
 मायागुणाननुगतो हितथा
 विभाति॥ ४३॥ श्रीमहादेव

उवाच ॥ ततो राम स्वयं प्राह हनु
 मंत सुपस्थितम् ॥ श्रुत्वा तत्
 प्रवक्ष्यामि स्यात्मानात्मपरात्म
 नाम् ॥ ४४ ॥ आकाशस्य यथा
 भेदस्त्रिविधो दृश्यते महान् ॥
 जलाशये महाकाशस्तद्व
 द्दिन्नयेव हि ॥ ४५ ॥ प्रतिविवा
 रव्यमपरं दृश्यते त्रिविधं तमः
 बुध्येव हि तन्नैतन्ममेकं पुं
 तथा परम् ॥ ४६ ॥ साभासबु
 द्धः कर्तृत्वमविद्धि नैविकारि

रि ॥ साद्धिराया रोष्यत भ्रांत्या
 जीवत्वं च तथा बुद्धेः ॥ ४७ ॥ आ
 भासस्तमृषा बुद्धिरविद्या कार्य
 मुच्यते ॥ अविद्धि नंतु तद्ब्रह्मवि
 द्दस्तु विकल्पीतः ॥ ४८ ॥ अवि
 द्धिन्मस्य पूर्णो न सकलं प्रतिपद्यते
 ॥ तत्त्वमस्यादिवाक्ये श्रुत्वा साभास
 स्याहमस्तथा ॥ ४९ ॥ ऐक्यज्ञा
 नं यदौत्पन्नं महावाक्येन चात्म
 न ॥ तदा विद्या स्वकार्यैश्च पश्य
 नेवन संशयः ॥ ५० ॥ सतविज्ञाय

मद्रक्तो मद्रावायोपपद्यते ॥ म
 द्रक्तिविमुरवानां हि रास्त्राते सु
 मुह्यताम् ॥ ५१ ॥ न जानं न च मो
 क्षः स्यान्नेषां जन्मशतैरपि ॥ इदं
 रहस्यं हृदयममात्मनि मयेव सा
 क्षात्कथितं तवानघः ॥ मद्रक्ति
 हीना यशायत त्वया दातव्य
 मैत्रादपि राजतो धिकम् ॥ ५२ ॥
 श्रीमहादेव उवाच ॥ सततेभि
 हितं देवि श्रीराम हृदयं मया
 ॥ अतिगुह्यतमं हृदयं पवित्र

पापशोधनम् ॥ ५३ ॥ साक्षाद्रामे
 शाकथितं सर्ववेदान्तसंग्रहम् ॥
 यः पठेत्सततं भक्त्या समुक्तो नात्र स
 शयः ॥ ५४ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानि
 बहुजन्मार्जितान्यपि ॥ नश्यन्तेव
 नशदेहो राम इव च न यथा ॥ ५५ ॥
 जातिभ्रष्टोति पापी परधनपरा
 रेषु नीत्योद्यतो वा स्तेयी ब्रह्मघ्नमा
 तापितृवधनिरतो यो विद्वन्दाप
 कारी ॥ यस्तपूज्याभिरामं पठति
 च हृदयं रामचन्द्रस्य भक्त्या योगी

20

15

10

5

0

आदि

समत

५

६

श्री

३५

३६

३७

३८

३९

इरपलभ्यपदमिहलभतेमर्वदे
 वैः सप्रज्यम् ॥ ५६ ॥ इति श्रीब्रह्मा
 राडपुराणे उत्तरखण्डे श्रीमध्वा
 त्मरामायणे उमामहेश्वरसंवा
 दे प्रथमकाण्डे श्रीरामहृदयस्तो
 त्रम् समाप्तम् ॥ ॥ शुभम् ॥ ॥
 आदौ रामतपोवनादिगमनं
 हत्वा मृगं काञ्चनम् वैदेहिहर
 रां जटायुमरगाम्मुप्रीवसम्भ्रा
 शराम् ॥ वालीनिग्रहांसमु
 द्गतरां लंकापुरिदाहनं प

श्रातावराकुम्भकरांप्रमथने
 सतते रामायणम् ॥ १ ॥ मुक
 म्करोतिवाचालंपदुलंघनय
 ते गिरिम् ॥ यत्कृपात्वमहंवन्दे
 परमानन्दमाधवम् ॥ २ ॥ वेदा
 नुद्धरते जगन्निबहते भूगोलमु
 दिष्टते दैत्यदारयते वलीकिल
 यते कृत्वा संपूर्णं वर्तते ॥ पौला
 त्पजयते रुलंके लपते का
 रुरापमानुज्वते श्रेष्ठामूर्ध्व
 तिदशाकृतकृते कृष्णायतु

5

10

15

20

25

30

CENTIMETERS

20

15

10

5

0

CENTIMETERS

अ ऊठने वी ती के मातले

मव

सरस्वतीः करोग्रे वसन्त

नमः श्री कर्मधेसस्वतीः कः

लेखितो वृत्ता प्रमाते कः पृथग्न

ऊठने वी ती के दुधि को द सन

गनेम
३॥२

समुद्रव सने देवि यत्तस्तन

सैयानाथः
रिमात अपाधा ५० सान

10

15

20

25

30

15

10

5

0 cm

